

Wergroep « 4 » van de Nationale Raad voor dringende geneeskundige hulpverlening : de overeenkomst tussen de dringende geneeskundige hulpverlening en het niet-dringend liggend ziekenvervoer.

Vaststellingen

1. Het liggend vervoer van patiënten (of medisch sanitair transport, hieronder MST) is een handelsactiviteit. Dit behoort toe aan de bevoegdheden van de regio's waarvan de regelgeving uiteenlopend is.
2. De inter-hospitaaltransporten nemen op belangrijke wijze toe door de ontwikkeling van netwerken ziekenhuiszorg.
3. Synergiën tussen de DGH en de MST zijn mogelijk, zowel op het niveau van de opleiding als op het niveau van de inter-hospitaaltransporten, preventieve ontplooiingen en uitzonderlijke situaties.
4. De sector van de MST wordt geconfronteerd met een belangenconflict in de behandeling van een patiënt wanneer diens toestand verslechterd. Ze worden financieel gestraft als ze de DGH in versterking vragen.
5. Oproepen die behoren tot de MST worden vaak door het HC 112/100 uitgevoerd en geen mogelijkheid bestaat om door te verwijzen naar de aangepaste structuren.

Aanbevelingen

1. Een interministeriële conferentie moet georganiseerd worden om
 - samenwerkingsverbanden in het vervoer van patiënten te vinden;
 - een gemeenschappelijke basis te vinden in de opleiding van de ambulanciers die kan leiden via het volgen van specialisatiemodules tot een gelijkheid in kwalificaties;
 - een reflectie op de erkenning van het beroep van ambulancier na te denken.
2. Om overbelasting van HC 112/100 te vermijden, moet deze de mogelijkheid hebben om oproepen die behoren tot de MST door te schuiven naar een punt van waaruit deze oproepen doorgegeven worden naar de gepaste actoren binnen de MST. Omgekeerd moet een dringende oproep kunnen afgeleid worden naar de DGH.
3. MST-vectoren zouden kunnen gebruikt worden in het kader van de DGH bij het uitvoeren van specifieke interventies zoals het transport van obese patiënten, het neonataal transport, preventieve inzetten, het transport in uitzonderlijke situaties of het vervoer van personen die reeds door hen 'behandeld' worden indien de nodige kwaliteit aanwezig is.
Een SLA moet het mogelijk maken deze middelen te reguleren, de kwaliteit te garanderen van de patiëntenzorg en de continuïteit van zorg te verzekeren.